

3 Евангелля св. Яна

Прышоў Езус у самарыйскі горад, званы Сіхар, паблізу зямлі, якую даў Якуб Юзафу, сыну свайму. Была там студня Якуба. Езус, стомлены дарогай, сядзеў пры студні. Было каля шостай гадзіны. Вось, прыйшла жанчына з Самарыі зачарпнуць вады. Кажы ёй Езус: “Дай Мне піць”. Вучні ж Ягоныя адышлі ў горад купіць ежы. Жанчына самаранка сказала Яму: “Як Ты, юдэй, просіш піць у мяне, жанчыны самаранкі?”. Бо юдэі не маюць зносін з самаранамі. Езус сказаў ёй у адказ: “Калі б ты ведала дар Божы і хто кажа табе «дай мне піць», то сама прасіла б у Яго, і Ён бы даў табе жывой вады”. Жанчына кажа Яму: “Пане, у цябе і зачарпнуць няма чым, а студня глыбокая. Адкуль жа ў Цябе вада жывая? Няўжо ты большы ад айца нашага Якуба, які даў нам гэтую студню і сам з яе піў, і сыны яго, і статкі яго?” Езус сказаў ёй у адказ: “Кожны, хто п’е гэтую ваду, зноў адчуе прагу. А хто б піў ваду, якую Я дам яму, не зазнае смагі навікі; а вада, якую дам яму, стане ў ім крыніцай вады, якая цячэ ў жыццё вечнае”. †

Ян 4, 5–15

Прага сустрэчы

Нам вядома, аб чым размаўлялі пры студні. Самаранка са здзіўленнем адкрыла, што Езус ведае яе жаданне быць каханай, якое яна заспакойвае ў чарговых сужэнствах. Яна даведалася аб галоўным – кім з’яўляецца яе Суразмоўца. Дзякуючы ёй іншыя жыхары Самарыі таксама пазналі Езуса. Выклікае здзіўленне: тут не было ніводнага цуду, не было натоўпаў. Была паслябедзенная спёка, звычайная жанчына са сваімі праблемамі, дакучлівая прага. Цішыню і пустку напаўняе цяроплівая прысутнасць Езуса. Хапіла некалькіх сказаў, каб дакрануцца да глыбіні людскога сэрца. Углыб чалавечых жаданняў уваходзіў сам Збаўца, таму яны не могуць застацца неспатоленымі: Ён жа крыніца жывой вады!